

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักเศรษฐกิจการแรงงาน สำนักงานสภาที่ปรึกษาเพื่อพัฒนาแรงงานแห่งชาติ โทร. ๑๒๖๓
ที่ รง ๐๒๐๙.๔/ ๐๔๗/๓ วันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๗
เรื่อง สรุปผลการสัมมนาเรื่อง “ปัญหาการค้ำนุขย์ด้านแรงงาน....โจทย์ที่ประเทศไทยต้องเร่งแก้ไข”

เรียน ปลัดกระทรวงแรงงาน

๑. เรื่องเดิม

หนังสือสำนักเศรษฐกิจการแรงงาน ที่ รง ๐๒๐๙.๔/๐๔๖๗ ลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๗ ปลัดกระทรวงแรงงานได้อนุมัติให้สำนักเศรษฐกิจการแรงงาน สำนักงานสภาที่ปรึกษาเพื่อพัฒนาแรงงานแห่งชาติ จัดการสัมมนาทางวิชาการด้านแรงงานเรื่อง “ปัญหาการค้ำนุขย์ด้านแรงงาน....โจทย์ที่ประเทศไทยต้องเร่งแก้ไข” ในวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๗ ณ ห้องธาราทะพฮอลล์ (ชั้น ๒) อาคารธาราทะพโรงแรมเจ้าพระยาปาร์ค กรุงเทพมหานคร

๒. ข้อยางาน

สำนักเศรษฐกิจการแรงงาน (สศร.) สำนักงานสภาที่ปรึกษาเพื่อพัฒนาแรงงานแห่งชาติ (สสร.) ขอรายงานผลการสัมมนา ดังนี้

๒.๑ นางปราณิน มุตตาหารัช รองปลัดกระทรวงแรงงาน เป็นประธานในพิธีเปิดการสัมมนา กล่าวรายงานโดย รศ.แล ดิลกวิทยรัตน์ ประธานสภาที่ปรึกษาเพื่อพัฒนาแรงงานแห่งชาติ ชุดที่ ๑๖

๒.๒ ผู้เข้าร่วมสัมมนาประกอบด้วยกรรมการสภาที่ปรึกษาฯ ชุดที่ ๑๖ อดีตกรรมการสภาที่ปรึกษาฯ นักวิชาการ ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้แทนองค์กรนายจ้าง ผู้แทนองค์กรลูกจ้าง ผู้แทนสถานทูตสหรัฐอเมริกา เวียดนาม กัมพูชา และลาว ผู้แทนกลุ่มอุตสาหกรรมในธุรกิจที่มีการใช้แรงงานเข้มข้น สถาบันการศึกษา องค์กรแรงงานระหว่างประเทศ องค์กรพัฒนาเอกชน สื่อมวลชน ผู้บริหารและข้าราชการกระทรวงแรงงาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมจำนวน ๑๒๐ คน

๒.๓ การสัมมนาแบ่งเป็น ๒ ส่วน คือ

๒.๓.๑ การบรรยายพิเศษเรื่อง “สถานการณ์ปัจจุบันและทิศทางการดำเนินการแก้ไขปัญหาการค้ำนุขย์ในระดับสากล” โดย Ms. Marja Paavilaninen Chief Technical Adviser องค์กรแรงงานระหว่างประเทศ (ILO)

๒.๓.๒ การอภิปรายเป็นคณะเรื่อง “ปัญหาการค้ำนุขย์ด้านแรงงาน....โจทย์ที่ประเทศไทยต้องเร่งแก้ไข” โดย ม.ล.ปฐนทริก สมิติ รองปลัดกระทรวงแรงงาน พ.ต.ท.มนตรี เป้าทอง พนักงานสอบสวนผู้ชำนาญการพิเศษ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ นายสมพงศ์ สระแก้ว ผู้อำนวยการมูลนิธิเครือข่ายส่งเสริมคุณภาพชีวิตแรงงาน ดำเนินการอภิปรายโดย รศ.แล ดิลกวิทยรัตน์ ประธานสภาที่ปรึกษาฯ ชุดที่ ๑๖

๒.๔ ผลการสัมมนา สรุปได้ดังนี้

๒.๔.๑ การบรรยายพิเศษเรื่อง “สถานการณ์ปัจจุบันและทิศทางการดำเนินการแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์ในระดับสากล” โดย Ms. Marja Paavilainen

กล่าวถึงขอบเขตการบรรยาย จำนวน ๔ หัวข้อ ได้แก่

๑) ความหมายของการค้ามนุษย์

การค้ามนุษย์ หมายถึง การจัดหา การขนส่ง การส่งต่อ การจัดให้อยู่อาศัยหรือรับไว้ซึ่งตัวบุคคล ด้วยวิธีการข่มขู่ ด้วยการใช้กำลัง ด้วยการใช้กำลังในรูปแบบอื่นใด ด้วยการลักพาตัว การฉ้อโกง หลอกลวง ใช้อำนาจที่เหนือกว่า หรือการใช้สถานะความอ่อนแอต่อภัยของบุคคล หรือมีการให้หรือรับเงิน หรือผลประโยชน์อย่างอื่น เพื่อให้ได้ความยินยอมของบุคคลหนึ่งที่มีอำนาจควบคุมบุคคลอีกคนหนึ่ง เพื่อความมุ่งประสงค์ในการแสวงหาประโยชน์ โดยการแสวงหาประโยชน์อย่างน้อยที่สุด คือการแสวงหาประโยชน์จากการค้าประเวณี หรือการแสวงหาประโยชน์ทางเพศในรูปแบบอื่น การบังคับใช้แรงงานหรือบริการ การเอาคนลงเป็นทาสหรือการกระทำอื่นเสมือนการเอาคนลงเป็นทาส การทำให้ตกอยู่ใต้บังคับหรือการตัดอวัยวะออกจากร่างกาย (พิธีสารการค้ามนุษย์ : ส่วนเพิ่มเติมของอนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร ค.ศ. ๒๐๐๐)

แรงงานบังคับหรือการบังคับใช้แรงงาน หมายถึง การบังคับใช้แรงงานหรือบริการโดยที่คนเหล่านั้นไม่ได้สมัครใจ โดยอาศัยวิธีการหรืออ้างเหตุเพื่อการลงโทษด้วยการบังคับข่มขู่ คุกคาม ให้ทำงานหรือให้บริการ เป็นผลให้บุคคลทำงานอย่างไม่เต็มใจ (อนุสัญญาว่าด้วยการเกณฑ์แรงงานหรือแรงงานบังคับ ค.ศ. ๑๙๓๐ ฉบับที่ ๒๙ โดย ILO)

๒) สถานการณ์ปัจจุบัน โดยการคาดประมาณการของ ILO เกี่ยวกับแรงงานบังคับ (เพื่อการค้า) ทั่วโลก

ILO ได้ทำการประเมินการใช้แรงงานบังคับทั่วโลก โดยในปี ค.ศ. ๒๐๑๒ (พ.ศ. ๒๕๕๕) มีประชากรที่เป็นแรงงานบังคับ จำนวน ๒๐.๙ ล้านคน แบ่งได้ตามลักษณะต่างๆ ดังนี้ (๑) ประเภทของแรงงานบังคับ สัดส่วนของการแสวงประโยชน์จากแรงงานบังคับมีมากที่สุดจำนวน ๑๔.๒ ล้านคน ได้แก่ แรงงานในกิจการประมง ก่อสร้าง การผลิตวัตถุดิบเพื่อการก่อสร้าง เป็นต้น รองลงมาคือการแสวงประโยชน์ทางเพศ จำนวน ๔.๕ ล้านคน และแรงงานบังคับที่รัฐไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องจำนวน ๒.๒ ล้านคน (๒) ภูมิภาคของการใช้แรงงานบังคับ พบในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกมากที่สุด จำนวน ๑๑.๗ ล้านคน หรือมากกว่าร้อยละ ๕๐ เมื่อเทียบกับภูมิภาคอื่นทั่วไป (๓) การกระจายตัวในระดับภูมิภาค สัดส่วนของแรงงานบังคับมีการกระจายตัว ในแต่ละภูมิภาคคิดเป็นสัดส่วนต่อพันคนเท่ากับ ๓ โดยอยู่ในอันดับ ๔ จากทั้งหมด ๖ อันดับ (๔) กลุ่มเป้าหมาย (อายุ/เพศ) ส่วนใหญ่เป็นผู้ใหญ่เพศหญิง จากการถูกเอารัดเอาเปรียบ การแสวงประโยชน์ทางเพศ และการแสวงประโยชน์ด้านแรงงานในกิจการประเภทเอกชน ส่วนเด็กแม้จะมีสัดส่วนต่ำกว่าแต่ก็จัดว่าอยู่ในระดับสูงมากเช่นกัน (๕) แรงงานบังคับและการย้ายถิ่นจากการสำรวจใน ๓ ประเภท คือ แรงงานข้ามชาติ แรงงานระหว่างประเทศ และไม่ระบุประเภท พบว่าการแสวงหาประโยชน์ทางเพศในระบบเศรษฐกิจของภาคเอกชนเกิดขึ้นในสัดส่วนของแรงงานข้ามชาติมากที่สุด หรือคิดเป็นร้อยละ ๗๔ (๖) ภาคเศรษฐกิจที่มีความเสี่ยง ได้แก่ ภาคก่อสร้าง ภาคเกษตร

การประมงและการขนส่ง การทำเหมืองแร่ การแปรรูปอาหารและบรรจุผลิตภัณฑ์ การให้บริการภายในประเทศ งานในโรงงานประเภทสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม ภัตตาคารและการจัดเลี้ยง และกิจกรรมทางเศรษฐกิจนอกระบบ (๗) กลุ่มคนงานที่เป็นกลุ่มเสี่ยง ได้แก่ คนงานในกิจการที่ไม่เป็นทางการหรือกิจการนอกระบบและในพื้นที่ชนบทห่างไกล แรงงานต่างด้าวที่มีสถานะผิดกฎหมาย ชนพื้นเมือง และชนเผ่า ผู้พิการทางสติปัญญา กลุ่มผู้ที่มีการศึกษาน้อย

๓) วิธีระบุว่าเป็นแรงงานบังคับ

ILO ได้กำหนดข้อบ่งชี้หรือสัญญาณเตือนเพื่อระวังและติดตามการเข้าข่ายเป็นแรงงานบังคับ ได้แก่ การถูกละเมิดสิทธิจากช่องโหว่ของกฎหมาย การหลอกลวง การจำกัดเสรีภาพในการเคลื่อนย้าย การถูกโดดเดี่ยว ความรุนแรงทางร่างกายและการทารุณทางเพศ การข่มขู่และคุกคาม การยึดหรือเก็บเอกสารประจำตัว การไม่จ่ายหรือระงับหรือค้างค่าจ้าง การทำงานขี้นี้ สภาพการทำงานและความเป็นอยู่ที่ไม่ดี และการทำงานล่วงเวลาเกิน

๔) ทิศทางความก้าวหน้า และสาระสำคัญของพิธีสารและข้อเสนอแนะ

ฉบับใหม่ของ ILO

อนุสัญญาที่เกี่ยวข้องกับด้านแรงงานบังคับตามข้อกำหนดของ ILO ได้แก่ อนุสัญญาฉบับที่ ๒๙ เรียกว่าอนุสัญญาว่าด้วยการเกณฑ์แรงงานหรือแรงงานบังคับ ค.ศ. ๑๙๓๐ ซึ่งมีผลผูกพันให้แต่ละประเทศสมาชิกต้องมีกฎหมายของประเทศที่สอดคล้องกับอนุสัญญา ซึ่งล่าสุด ILO ได้มีการกำหนดรายละเอียดของอนุสัญญา ฉบับที่ ๒๙ เพิ่มเติม ได้แก่ พิธีสารและข้อเสนอแนะเสริมอนุสัญญาฉบับที่ ๒๙ เพื่อให้การปฏิบัติสัมฤทธิ์ผล โดยมีรายละเอียดมากขึ้นเกี่ยวกับมาตรฐานและแนวทางของวิธีการป้องกันและจัดการกับปัญหาแรงงานบังคับ

๒.๔.๒ การอภิปรายเป็นคณะเรื่อง “ปัญหาการค้ามนุษย์ด้านแรงงาน....โจทย์ที่ประเทศไทยต้องเร่งแก้ไข”

ม.ล.ปณตริก สมิติ

การดำเนินการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ในประเทศไทยเป็นไปตามกระบวนการ ๕ P คือ ๑) มาตรการด้านการดำเนินคดีและบังคับใช้กฎหมาย (Prosecution and Law Enforcement) ๒) มาตรการด้านการคุ้มครองและฟื้นฟูเหยื่อ (Protection and Recovery) ๓) มาตรการด้านการป้องกัน (Prevention) กระทรวงแรงงานเป็นหน่วยงานรับผิดชอบหลัก ๔) การกำหนดนโยบายและกลไกในการผลักดันนโยบาย (Policy and Mechanisms to drive the policy) และ ๕) มาตรการในการสร้างหุ้นส่วน (Partnership)

ประเทศไทยได้จัดทำรายงานผลการดำเนินงานป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ (Trafficking in Persons Report : Tip Report) ไปยังกระทรวงการต่างประเทศของสหรัฐอเมริกาเป็นประจำทุกปี โดยประเทศไทยถูกจัดอันดับอยู่ใน Tier ๒ - Watch List หรือประเทศที่ถูกจับตามองเป็นพิเศษเกี่ยวกับการค้ามนุษย์เป็นปีที่ ๔ ติดต่อกัน และเมื่อวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๗ ได้ถูกลดระดับเป็น Tier ๓ ซึ่งเป็นระดับต่ำสุด โดยในส่วนของด้านแรงงานที่ถูกจับตามองมากที่สุดคือแรงงานทั้งขาเข้าและขาออก

อุตสาหกรรมที่ถูกจับตามองว่ามีการบังคับใช้แรงงานอย่างมาก คือ อุตสาหกรรมประมงและต่อเนื่องประมง โดยเฉพาะประมงนอกน่านน้ำ เพื่อแก้ไขปัญหาค้าแรงงาน

ได้จัดตั้งศูนย์ประสานงานประมงใน ๗ จังหวัด เพื่อเป็นสื่อกลางในการทำงานร่วมกับสมาคมประมง ในเรื่องการตรวจแรงงานได้มีการตรวจเจาะเฉพาะแรงงานประมงโดยตรง มีการอบรมเจ้าหน้าที่ตรวจ แรงงาน โดยทำงานร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อย่างไรก็ตามเรื่องแรงงานประมง กระทรวงแรงงานของ สหรัฐอเมริกาได้ขึ้นบัญชีรายชื่อสินค้าไทย ๕ รายการ ได้แก่ อ้อย กุ้ง ปลา เครื่องนุ่งห่ม และสื่อบันทึก โดยมีเหตุผลเชื่อได้ว่าผลิตจากการใช้แรงงานเด็ก ส่วนเรื่องสิทธิในการรวมตัวของแรงงานข้ามชาติ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการให้สัตยาบันอนุสัญญาองค์การแรงงานระหว่างประเทศ ฉบับที่ ๘๗ และ ๙๘ กระทรวง แรงงานได้เสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อให้สัตยาบันอนุสัญญาทั้ง ๒ ฉบับ

กระทรวงแรงงานมีความมุ่งมั่นที่จะทำงานร่วมกับภาคเอกชน โดยมี แนวทางการดำเนินการว่าต้องทำ MOU หรือข้อตกลงกับนายจ้างในการแก้ไขปัญหา ซึ่งได้รับความ ร่วมมือจาก ILO ในการทำระบบ Good Labour Practice : GLP หรือแนวปฏิบัติด้านแรงงานที่ดี ในการ ดูแลเรื่องการไม่ใช้แรงงานเด็ก ไม่จ้างแรงงานบังคับ จ่ายค่าจ้างถูกต้อง และมีระบบการคุ้มครองที่ดี ตามกฎหมาย ใช้ระบบมาตรฐานแรงงานที่สถานประกอบการควรจัดทำ มีการจัดทำแผนปฏิบัติการและ มีการติดตามประเมินผลที่ชัดเจน รวมทั้งยกเรื่องการค้ามนุษย์เป็นวาระแห่งชาติ เพื่อแสดงให้เห็นว่า ประเทศไทยมีความมุ่งมั่นในการแก้ไขปัญหา โดยความร่วมมือของทุกภาคส่วน

พันธำรวจโท มนตรี เบ้าทอง

สหรัฐอเมริกาได้จัดลำดับประเทศไทยอยู่ในกลุ่ม Tier ๒ หรือประเทศ ที่ถูกจับตามองเป็นพิเศษเกี่ยวกับการค้ามนุษย์เป็นเวลาติดต่อกัน ๔ ปี ปัญหาหลักที่ถูกโจมตีมาจากการบังคับใช้แรงงาน โดยเฉพาะแรงงานภาคประมงและอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากการประมง เนื่องจาก คนไทยไม่ทำงานลักษณะนี้ ทำให้เกิดปัญหาการขาดแคลนแรงงาน จึงต้องนำแรงงานกัมพูชาและพม่า เข้ามาทำแทน ส่วนแรงงานลาวจะไม่ทำงานในอุตสาหกรรมประมง เพราะไม่อดทนต่อการทำงานหนัก การที่แรงงานกัมพูชาและพม่าเข้ามาทำงานในอุตสาหกรรมประมงเป็นจำนวนมาก ทำให้แม้ว่ากระทรวง แรงงานจะบริหารจัดการโดยการจดทะเบียนแรงงาน แต่ก็ไม่สามารถควบคุมได้ทั้งหมด โดยปัญหาที่ควบคุม ไม่ได้คือเรื่องความมั่นคงกับเรื่องโควตาแรงงานที่สงวนไว้ให้คนไทยทำ แต่ข้อเท็จจริงคือจะไม่สามารถหา คนทำงานได้เนื่องจากเป็นงานที่คนไทยไม่ทำ เมื่อคนงานไม่พอก็ต้องใช้แรงงานต่างด้าวผิดกฎหมาย ซึ่งรวมถึงภาคอุตสาหกรรมอื่นด้วย เมื่อมีแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมายปัญหาการบังคับใช้แรงงานก็จะ ตามมา เพราะคนต่างด้าวเหล่านี้ออกไปไหนไม่ได้ จึงต้องอยู่แต่ภายในโรงงาน ซึ่งก็就会被เจ้าของโรงงาน บังคับ เอาไรต์เอาเปรียบให้ทำงานเกินเวลาแต่ไม่จ่ายค่าล่วงเวลา และไม่ได้ค่าจ้างขั้นต่ำตามที่กฎหมาย กำหนด เมื่อเป็นแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมาย การขึ้นทะเบียนและข้อมูลต่างๆ จะไม่มี ดังนั้นเมื่อเกิดปัญหา ส่วนใหญ่จะไม่สามารถดำเนินคดีได้เพราะไม่มีหลักฐานทางทะเบียน ทั้งทะเบียนแรงงาน ทะเบียนเรือ และ ผู้ควบคุมเรือ การติดตามตัวผู้กระทำความผิดมาดำเนินคดีจึงยากมาก เพราะหลักฐานอ่อนจนไม่สามารถ ดำเนินคดีกับเจ้าของโรงงานหรือเจ้าของเรือตามที่สหรัฐอเมริกาต้องการได้ ดังนั้นการแก้ปัญหาที่ต้องให้ แรงงานต่างด้าวผิดกฎหมายขึ้นทะเบียนให้ถูกต้อง กิจกรรมใดที่ใช้แรงงานเข้มข้นและเป็นอาชีพที่คนไทย ไม่ทำก็ให้แรงงานต่างด้าวถูกกฎหมายทำทั้งหมดโดยไม่ต้องสงวนไว้ให้คนไทย

นายสมพงศ์ สระแก้ว

ประเด็นสำคัญซึ่งเป็นโจทย์ของการสัมมนา ซึ่งทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องจะต้องพิจารณาเพื่อนำไปสู่การแก้ไขปัญหาการค้ำมนุษย์ด้านแรงงานร่วมกัน ได้แก่

๑) ประเด็นที่เกี่ยวกับประมงและต่อเนื่องประมง ผู้ที่เกี่ยวข้องจะต้องทำความเข้าใจร่วมกันว่าโดยธรรมชาติสถานประกอบการหรือเรือประมงมีการบริหารจัดการด้านแรงงานอย่างไร มีการแบ่งประเภทเรืออย่างไร ใช้แรงงานข้ามชาติแบบไหน เท่าไร อย่างไร

๒) การคาดหวังร่วมกันระหว่างภาครัฐกับผู้ประกอบการเรือประมง ผู้ประกอบการทุกคนที่มีการใช้แรงงานต้องปฏิบัติตามกฎหมาย ส่วนภาครัฐก็ต้องแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องกับสถานการณ์ รวมทั้งต้องปฏิบัติตามอนุสัญญาองค์การระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง เช่น อนุสัญญาฉบับที่ ๘๗ และฉบับที่ ๙๘ ที่ให้ความสำคัญเรื่องการรวมกลุ่ม การเจรจาต่อรอง หรือการรวมตัวเป็นสหภาพ ซึ่งในส่วนของประเทศไทยอาจมีข้อจำกัดเพราะเป็นแรงงานข้ามชาติ ในการแก้ไขปัญหาการค้ำมนุษย์ โจทย์สำคัญคือสิ่งที่เราควบคุมไม่ได้ เช่น เจ้าหน้าที่รัฐมีส่วนเกี่ยวข้องกับกระบวนการค้ำมนุษย์ นายจ้างบางส่วนที่ไม่สนใจแก้ไขปัญหามา ปัญหาเรื่องการรับเหมาช่วง รับเหมาค่าแรง และการไม่รู้ว่านายหน้าค้ำมนุษย์เป็นใคร เป็นต้น

ประเด็นที่เป็นโจทย์สำคัญซึ่งภาคเอกชนมีความต้องการให้ภาครัฐและทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมมือกันดำเนินการ เพื่อหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาการค้ำมนุษย์ด้านแรงงาน ได้แก่ ๑) ให้การย้ายถิ่นในประเทศไทยมีระบบการจัดการที่ดี และแรงงานย้ายถิ่นสามารถเข้ามาในประเทศไทยได้อย่างปลอดภัย ๒) มียุทธศาสตร์ในการแก้ไขปัญหาย่างชัดเจน ๓) แก้ไขข้อกล่าวหาว่ามีกระบวนการคอร์รัปชันของเจ้าหน้าที่ ๔) ให้กลไกระดับพื้นที่ทำงาน ๕) มีการจัดระบบการจดทะเบียนที่ควบคู่ไปกับการแก้ปัญหานายหน้า ๖) มีการจัดการฐานข้อมูลเกี่ยวกับการค้ำมนุษย์ให้ชัดเจน ๗) ประชาสัมพันธ์การดำเนินการแก้ไขปัญหาค้ำมนุษย์ของประเทศไทยสื่อสารไปสู่ระดับโลก ๘) ปรับปรุงกฎหมายที่ล้าหลัง เช่น กฎหมายประกันสังคม ๙) มีการร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับด้านแรงงานทั้งในและต่างประเทศในการแก้ไขปัญหามา

(รายละเอียดตามเอกสารแนบ ๑)

๒.๕ สรุปผลการสอบถามความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมสัมมนา ดังนี้

๑) ผู้เข้าร่วมสัมมนาทตอบแบบสอบถามกลับคืนมา จำนวน ๘๓ ชุด คิดเป็นร้อยละ ๗๐.๘๓ เป็นเพศหญิงร้อยละ ๕๗.๖๕ ส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ ๓๐ - ๓๙ ปี คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๗๖ วุฒิการศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในระดับสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ ๔๘.๒๓ และส่วนใหญ่เป็นเจ้าหน้าที่ภาครัฐหรือรัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ ๓๗.๖๕

๒) ผู้เข้าร่วมสัมมนามีความพึงพอใจเกี่ยวกับการให้บริการของเจ้าหน้าที่สถานที่จัดสัมมนา ระยะเวลาในการสัมมนา ความพึงพอใจต่อการบรรยาย/อภิปรายของวิทยากร อยู่ในระดับดีมาก

๓) ข้อเสนอแนะต่อการสัมมนา เช่น ควรเชิญวิทยากรซึ่งเป็นผู้ประกอบการธุรกิจประมงและอุตสาหกรรมต่อเนื่องประมงมาเป็นผู้อภิปราย เนื่องจากจะรู้ทั้งโจทย์และปัญหา ซึ่งจะทำให้ได้แนวทางตอบโจทย์ที่ดีกว่า การแก้ไขปัญหาการค้ำมนุษย์และการตอบโจทย์ของวิทยากร ยังไม่เห็นเป็นรูปธรรมชัดเจน การประชาสัมพันธ์เรื่องการค้ำมนุษย์ยังไม่ทั่วถึง โดยเฉพาะในส่วนของผู้ประกอบการ

ซึ่งยังไม่เห็นความสำคัญ ไม่เกรงกลัวความผิด และเจ้าหน้าที่รัฐไม่เข้มงวด ควรมีตัวอย่างกรณีศึกษาการ
ค้ามนุษย์ในต่างประเทศและในประเทศไทยด้วย เป็นต้น

๔) ข้อเสนอแนะหัวข้อการสัมมนาครั้งต่อไป เช่น การบังคับใช้พระราชบัญญัติ
เกี่ยวกับแรงงานข้ามชาติและการค้ามนุษย์ กฎหมายการแรงงาน การรณรงค์ปัญหาการค้ามนุษย์ให้เป็น
วาระแห่งชาติ การพัฒนาฝีมือแรงงานในสาขาวิชาชีพต่างๆ ให้มีฝีมือด้านแรงงานอย่างทัดเทียมกัน เป็นต้น
(รายละเอียดตามเอกสารแนบ ๒)

๓. ข้อพิจารณา

สสร. สสร. พิจารณาแล้วมีความเห็นว่าปัญหาการค้ามนุษย์ด้านแรงงาน เป็นประเด็น
แรงงานที่มีความสำคัญ และเกี่ยวข้องกับหลายหน่วยงาน ซึ่งผลการสัมมนาจะเป็นประโยชน์ต่อกระทรวง
แรงงานในการนำไปกำหนดเป็นแนวทางการดำเนินการเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์ด้านแรงงาน
จึงเห็นควรแจ้งเวียนหน่วยงานในสังกัดกระทรวงแรงงานทราบทางระบบอินเทอร์เน็ตต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาตามข้อ ๓ หากเห็นชอบจะได้ดำเนินการต่อไป

(นางนภสร ท่งสุกใส)

ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการค่าจ้าง
รักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักเศรษฐกิจการแรงงาน

เห็นชอบ

(นายพิรพัฒน์ พรศิริเลิศกิจ)

รองปลัดกระทรวง ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดกระทรวงแรงงาน

15 ก.ค. 2557